

vsaj v začetku velika razlika, bistveni razpor mej zahtevami in organizacijskimi črteži, kateri so se napravljali gledè izvršetka omenjenih zahtev. Komunizmu, kateri je z ozirom na socializem na dokaj nižjej stopinji, bila je ideja o prostosti (slobodi) in enakopravnosti v materijalnem in najradikalnejem smislu, mej tem ko je mnogo sanjarski socializem krenil že od nekdanj na zmernejšo pot, in imel napore, kateri niso merili toliko na popolno prevrat, temveč za začetek samo na temeljito reformo vsih sedanjih naprav in naredb.

Komunisti skraja poudarjajo, da so vsi ljudje jednaki, in da ima torej sleherni svojo pravico do svetovnega premoženja (Güterwelt), zahtevajo in nameravajo tudi v gospodarstvenem oziru popolno enakost. Da se pa doseže in ohrani enakost, naj se odstrani privatno posest in posamično gospodarstvo; (Einzelwirtschaft) vkupno premoženje in vkupno gospodarstvo potemtakem torej popolno vkupnost ali sodeložnost premoženja, pridobivanja in zaslužka.

Vsi ljudje, kakor bogatini tako siromaki so po rodu jednaki, ali po izrazu skrivnostnega društva v Singaporu živečih Kitajcev, imenovanega „bratovščina nebes in zemlje“: vsi ljudje zagledali so beli dan pod istimi obredi (ceremonijami), pod istimi poslovijo se zopet od tega sveta! — Po manifestu nekega francoskega revolucionarja (Babeuf-a, umrlega 1796. l.), odmerila je narava slehernemu jednako pravico, uživati vsakojakega premoženja, nikdo pa se ne more izključljivo, ne da bi zločinil, polastiti pravice do zemljišča in obrti. V pravi, resnobni dobro urejeni družbi ne smejo biti ni bogatini ni ubožci. Smoter revoluciji pa naj bi bil uničiti nejednakost in ustvariti občno srečo in zadovoljnost.

Jednaci mislij je bil tudi za njim (Babeuf-om) živeči nemški komunist Writling (pregnan 1845. l.) češ, da je osobno imetje vnebopijoča krivica, in ta tem više, ker je vzrok, da pomanjkanja in gladu trpi na tisoče siromakov; sleherna nejednakost iztrebiti se mora iz sveta itd., mej tem, ko so drugi še odločnejše poudarjali n. pr. Proudhon (umrl l. 1865.), da je imetje tatvina, to se pravi: navidezno zakonita oblika tatvine, po kateri si posamezni prisvoja, kar pripada celi vrsti, celemu rodu, po kateri prepreči drugemu pravični soužitek.

Da se tedaj sedanji položaj pretvori, ker se tako ali tako ne more doseči namisljenega smotra; treba je nasilnega prevrata, deloma pa zopet prepričanja, katero se že tako čedalje širi. — Drugi pot ukrenili so ikarski komunisti, katerih ustanovitelj Cobet (umrl 1856. l.) je trdil v nadi, da bodo vsi državljani v po njem izmišljeni demokratični izgledni državi (Musterstaat) iz prostega nagona do skupnosti (Gemeinschaft) ostali v postavnih mejah, ter ne bodo zločinili; da se ima postaviti mesto surove sile načelom bratovsko ljubezen in prostovoljno prepričanje posamičnega državljan. Sleherna državna oblast se ima voliti seveda po narodu. Po izgledu uzorne države, katero si je izmislil Thomas Morus (umrl 1535 l.), moralo bi se to zgoditi n. pr. pri prebivalcih otoka Uto-

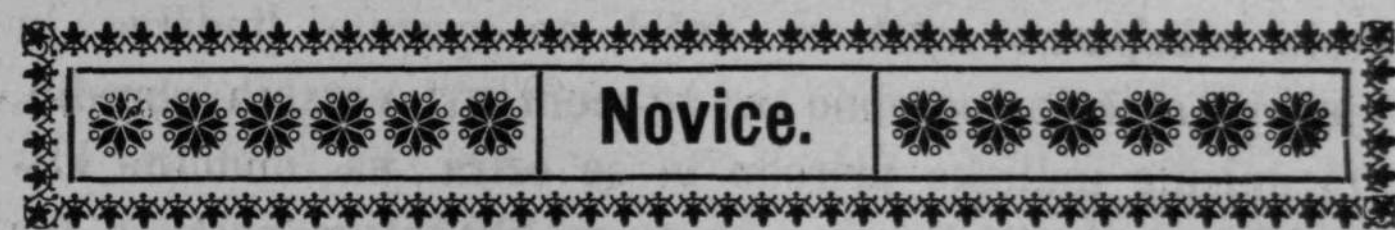
pije stanujočih v mestih: da imenuje sleherni mesto trojico izkušenih iz velezmožnih starčkov odbornikom; po 30 družin vkupe jednega philarcha (starešino), vsi starešini vkupe kneza, razumljivo še le kadar so prisegli, da dado svoj glas najzmožnejšemu in najodličnejšemu iz četvorice, katero naj bi ljudstvo samo priporočilo.

Knez naj vlada do smrti s protophilarchi vkupe, kateri zastopajo sleherni po 300 družin; razumljivo se vrši vse to pod tem pogojem, da ga ne sumničijo, ko bi morda hrepenel po samovladarstvu.

Poznejši komunisti kot naobraženejši republikanci se niso dosti pečali s centralno oblastvijo, z njenim početkom in prospedom. V pomenljivem nasprotju s tem nazorom pa so nemški komunisti Švicarski v 4. desetletji našega veka; po njihovi trditvi in črteža naj bi v v komunistični vkupnosti dala vrednost in izobraženost; na krmilu pa naj bi stala trojica najslavših modoslovcev (filozofov).

O tem, kako se bodoča organizacija človeške družbe izvrševa in uresniči, so nazori zopet zelo različni, ter se le toliko strinjajo, da je vsem ljudem vkupna posest in zaslužek, ter da se imajo vsi poživljati iz tega zaslužka. Vsak državljan je delavec; dan za dnevom mora sleherni delati, dasi le po 7—6 ur, in sicer po načrtu, katerega si izvoli vsak sam; oproščenih je le malo število. Zato pa skupno vživajo vsi; izjemoma pak se dovoljuje vsem popolna svoboda glede dela užitka.

Posameznosti so se pri tem črtežu kaj različne naslikale. (Dalje sledi.)

— Osebnosti. Nas rojak ministerialni koncipist gosp. dr. Ivan Žolgar habilitoval se je na Dunajskem vseučilišču kot privatni docent avstrijskega upravnega prava. — Za učiteljico v Premu je imenovana gdč. Alojzija Debelak, doslej učiteljica na zasebni slovenski ljudski šoli v Gorici. — Gosp. dr. Ivan Oražen je vstopil kot eksternist v dež. bolnico. — Gosp. dr. Ivan Orel v Ljubljani je napravil na Dunaju profesorski izpit iz zemljepisja in zgodovine s slovenskim in nemškim učnim jezikom. — Pravnega praktikanta gosp. Josipa Levpuškeka je tržaško višjesodno predsedstvo imenovalo avskultantom. — Učitelja na ljubljanski strokovni šoli za lesno obrt gg. Julij Springer in Josip Vesel sta dobila profesorski naslov.

— Poročil se je v Ljubljani gospod Ivan Hribar, oficijal mestne blagajne, z gdč. Frančiško Ušeničnikovo. Čestitamo!

— Občinski svet ljubljanski. V zadnji seji, kateri je predsedoval podžupan dr. vit. Bleiweis, je poročal obč. svetnik Plantan o razpisu dež. predsedstva, s katerim se je sistiral sklep obč. sveta z dne 30. januarja t. l., da se morajo v bodoče vsi javni napisi v Ljubljani napravljati zgolj v slovenskem jeziku. Župan je vladno odredbo predložil pravnemu odseku s priporočilom, da naj nasvetuje obč. svetu pritožbo na ministrstvo, češ, da se tiče sklep samosvojega delokroga mestne občine, glede katerega je višja instanca dež. odbor, ne dež. vlada. Ministrska razsodba, na katero se skli-

cuje dež predsedstvo, se tiče namreč le onega dela sklepa občinskega sveta z dne 3. okt. 1899., s katerim se je odobrila županova odredba glede nabitja samoslovenskih uličnih tabel na levem bregu Ljubljane, in po tem takem ne izreka nič drugega, ko da bi se imelo vspostaviti stanje. kakoršno je glede javnih uličnih napisov v Ljubljani bilo pred 6 dnem septembra 1899. Poročevalec obč. svetnik Plantan opozarjal je na to okolnost, da deželno predsedstvo s tem razpisom samo nasprotuje temu, kar je izreklo meseca septembra lanskega leta — rušuje rekurz Dzimskega in sodrugov — da je namreč občinski svet le poslužil se svoje pravice, ko je določil napise za ulične tablice. Vlada ima v zmislu § 84. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano res pravico, razveljaviti sklep občinskega sveta, ako isti greši proti obstoječim zakonom. Tu pa se ni grešilo proti nobenemu zakonu in vlada zaradi tega tudi nima pravice, z železno svojo pestjo poseči v to zadevo. Poročevalec je nastvetoval, naj občinski svet proti razpisu deželnega predsedstva sklence priziv na ministrstvo notranjih stvari. Nasvet poročevalca Plantana bil je soglasno sprejet.

— **Nova izvirna drama.** Intendanci slovenskega gledališča je izročil g. Anton Medved, znani pesnik, petdejsko socialno dramo „Kolo sreče“.

— **Izpred porotnega sodišča ljubljanskega.** Dne 5. t. m. se je vršila obravnava proti 39letnemu oženjenemu hišniku in mesarju Jos. Starklu iz Žleč pri Bledu radi javnega posilstva. Starkel je zlorabil dve nedoletni deklici. Osojen je bil na tri leta ječe. — Dne 6. t. m. je bila obravnava proti odgovornemu uredniku „Slov. Naroda“ gospod Josip Nollija. Tožil ga je župan v Št. Vidu nad Ljubljano gosp. Jos. Belec. Povod tožbi je bilo neko „Poslano“ v katerem se je očitalo gosp. J. Belcu, da je on kriv, da se je njegov vajenec ubil. Obtoženec je bil popolnoma oproščen. — Dne 7. t. m. je bila obravnava proti gosp. dr. Tavčarju. Tožnik je bil vipavski dekan gosp. Erjavec. Tožil je, ker se je v nekem dopisu v „Slov. Narodu“ reklo, da bi zidovje vipavskega župnišča lahko marsikaj povedalo, kar se ne zgodi v nobeni nesramni hiši. Obtoženi gosp. dr. Tavčar je bil oproščen.

— **Volitve v občinski zastop ljubljanski** se bodo letos vršile v času od 23. do 28. aprila. Vodstvo katoliško-narodne stranke je sklenilo, da se volitev ne udeleži. Pristaši stranke se vzlic temu marljivo zanje pripravljajo.

— **Meško v ruščini.** Našega pesnika in pisatelja Fr. Ks. Meška, kaplana v Škocijanu na Koroškem, krasne „Slike in povesti“, ki jih je izdala lani „Slovenska Matica“ izhajajo v Lvovskem dnevniku „Delo“ v ruskem prevodu, pozneje pa se izdajo v posebni knjigi.

— **Policijska ura za žganjarne.** Na podlagi § 54. aliena 2 obrtnega reda so odredili vsa obrtna oblastva prve instance na Kranjskem glede točenja žganja, da mora vsakdo, ki toči žgane opojne pijače, bodisi v posebnem loklu bodisi v zvezi s kakim drugim prostorom ali koncesionovanim obrtom in mu je odmerjena za tako točenje v smislu § 11. zakona z dne 23. junija 1881 drž. zak. št. 62 posebna naklada v znesku 90 kron (45 gl.) za pol leta, točenje teh pijač vsako soboto ob 6. uri zvečer, ob nedeljah in praznikih pa ob 12 uri popoldne vstaviti. Kdor toči te pijače v posebnem lokalu, to je ne v zvezi s kakim drugim obrtom, mora ob gori navedenem času zatvoriti svoj obrtni prostor. Ta odredba je stopila v veljavo dne 1. marca t. l.

— **Dolenjske železnice.** Tovorni vlak, ki je doslej na progi Grosuplje-Novomesto-Straža vozil vsak dan, vozi od dne 1. t. m. samo vsak drugi dan.

— **Vročinska bolezen v Novem mestu** in okolici se širi bolj in bolj. V bolnišnici usmiljenih bratov imajo takih bolnikov 11 in v okrožni bolnišnici za nalezljive bolezni dva. Šola na Grmu je zaprta; zbolelo je 5 učencev in hišnik. V

vaseh Šmibel, Gotna vas in Regerca vas je umrlo nekaj oseb, pet jih je na smrt bolnih.

— **Bela zastava.** Na jetišnici v Slov. Bistriri je te dni plapolala bela zastava v znak, da ni v zaporih nobenega kaznjenca.

— **55.500 članov** štejejo letos vsa ljubljanska društva.

— **V konkurz** je prišla stara ljubljanska firma Bilina & Kasch, nastanjena v Židovskih ulicah.

— **Zaloga soli.** Dne 1. t. m. otvorila se je na tukajšnjem državnem kolodvoru c. kr. zaloga in prodaja soli. Cene so nastopne: in sicer za 100 kg morske soli brez vreče pri tehtnici 18 K 80 h, v skladišču, če stranka sama vreče da 18 K 84 h, v vagonu, če stranka sama vreče da 18 K 86 h, v skladišču z vrečami vred 19 K 26 h, v vagonu z vrečami vred 19 K 38 h; za 100 kg živinske soli brez vreče pri tehtnici 10 K, v skladišču, če stranka sama vreče da 10 K 4 h, v vagonu, če stranka sama vreče da 10 K 6 h, v skladišču z vrečami vred 10 K 46 h v vagonu z vrečami vred 10 K 48 h. Oddaja se najmanj jedna vreča po 50 kg. Naročila naslovljati je na c. kr. zalogo in prodajo soli v Ljubljani (državni kolodvor) koder se dajo tudi vsakojaka pojasnila.

— **Čehi za slovenske planine.** Slovenskega planinskega društva češka podružnica v Pragi je sedaj najmočnejša podružnica našega planinskega društva. Češka kočja na Ravneh pod Grintovcem je že zagotovljena. Slavnostna otvoritev bo letošnje poletje ob navzočnosti čeških turistov in turistinj. Ta kočja je najlepša in najudobnejša stavba v slovenskih planinah. Stavljena je v češkem slogu ter v istem slogu dobi tudi opravo iz Prage.

— **Cigan Held,** ki je lansko leto na Krki umoril kmeta Novljana, je bil dne 3. marca v Novem mestu obešen. Usmrčenje je izvršil dunajski krvnik Lang. Held je bil prav drzen, ko se mu je naznanilo, da se bliža njegova zadnja ura, a ko ga je obiskal čast. gosp. prošt dr. Elbert se je omehčal. Prosil je naj ga obišče čast. gosp. kanonik Jeriha. Held se je spovedal in je dosti trdno nastopil zadnjo pot. Eksekucija je bila hipoma izvršena.

— **Gimnazijsko poslopje v Kranju.** Občinski zastop kranjski je v zadnji svoji seji sklenil, napraviti prizidek pri gimnazijskem poslopiju v svrhu, da se dobe še tri učne sobe, ako prevzame država kurjavo v gimnaziji, ki stane sedaj občino 1800 kron na leto. Če bi pred prihodnjim šolskim letom ne bilo mogoče, dovršiti prizidka, preskrbi občina drugod začasne učne prostore, da ne bo treba dijakov odganjati.

— **Suspendiran notar.** Uradni časnik in drugi nemški časniki so razglasili, da se je c. kr. notar Karol Filafarro v Ptujju provizorično od službe odstavil, ker je v kazenski preiskavi. Mož je bil yodja nemškonarodne ali Schönererjeve stranke, se je širokoustil v mestnem zastopu, še bolje pa v ravnateljstvu mestne hranilnice. Ta zavod imenuje ljudstvo „Filafarrov kaso“. Če se sklepa po poslih, katere je Filafarro dosihdob pri mestni hranilnici v Ptujju opravljal, lahko se trdi, da je bil v eni osebi ravnatelj, pravni konsulent, pravni zastopnik, da je on v svoji pisarni za isti zavod elociral največ posojil! Taka kumulacija služb drugod ni dopustna in dovoljena; pač pa v Ptujju. Tam se sploh vse čudi, kako so prišli gospodje v Mariboru ali v Gradcu do tolike energije, da so vendar enkrat posegli vmes! Ga bodo že rahlo prijemali, kar se le da!

— **„Zveza društev za promet, rejo in zavarovanje živine“** je za Goriško snoval deželni poslanec gosp. župnik Grča, ali ministrstvo je ni odobrilo, ker smatra „Zvezo“ za nekako zavarovalnico in ker mu sploh ne ugaja ustroj živinskih zavarovalnic, ki jih je na Goriškem vstvaril gosp. Grča in glede katerih smo tudi mi že davno izrekli, da ne bodo uspevale, ker niso zasnovane na pravi podlagi.

— **Volitev župana celjske okolice** se je vršila te dni in je bil zopet izvoljen veleposestnik g. Matevž Glinšek v Gornji Hudinji.

— **Gospodarsko zadrugo** so ustanovili v Slivnici pri Mariboru.

— **Pobotali so se** Pravda društva „Avstrija“ v Korminu, oziroma tajnika Colleriga proti bivšemu goriškemu „Corrieru“ radi razžaljenja časti, se je te dni na Dunaju zvršila s tem, da so se pobotali.

— **Učiteljstvo v Istri.** V Pulju so imeli zastopniki slovenskih, hrvatskih in laških učiteljev istrskih skupen sestanek, na katerem so se posvetovali o vprašanju zboljšanja učiteljskih plač.

— **Laški deželni poslanci istrski** so imeli v soboto v Poreču posvetovanje kako doseči modus vivendi s slovenskimi poslanci istrskega deželnega zbora.

— **Umrl je na Rakeku** tamošnji nadučitelj gosp. Ivan Poženel, v starosti 59 let. Lahka mu bodi zemljica.

— **Trojčke** je te dni povila žena posestnika Grudna iz Spodnje Slivnice v ljubljanskem okraju.

— **Za klobukom** je skočil iz vlaka pri postaji Rače ob južni železnici neki fant, ki je gledal pri oknu ven in mu je v tem padel z glave klobuk, katerega je tudi srečno nazaj dobil. Manj srečen pa je bil potem, ko so ustavili vlak in so ga sprevodniki lepo spremili nazaj v voz ter ga potem v Poličanah izročili žandarmeriji.

— **Ušel je iz zapora** okrajnega sodišča v Cerknici jako nevarni tat Franc Kranjc.

— **Okraden potovalec** Potovalec Filipu Santinoven je neznan uzmovič na kolodvoru v Postojni ukradel 200 frankov denarja.

— **Možu je ušla** Marijana Bučar rojena Zot iz Rudnika. Ubegla žena se baje potika po Ljubljani.

— **Prijet tat.** V soboto popoldne je prodajal neki tujec pri fujakarjih na Dunajski cesti v Ljubljani srebrno uro. Pri tem ga je zasačil policijski stražnik in ga malo poprašal, kdo in od kod je. Tujec je dejal, da je Janez Čermak iz Beričevega, kar pa mu stražnik ni verjel, ker je tujec govoril slovenski s češkim naglasom. Tujec je bil aretiran in je šele potem priznal, da je Vencel Linhart s Kladna na Češkem. Pripoznal je tudi, da je svojemu tovarišu v Beljaku ukradel 46 kron.

— **Delavec ubit.** Pri gradnji novega železnega mostu na Barji je ponesrečil včeraj delavec Anton Hollsteiner. Dva velika tramova sta padla na njega in mu zmečkala glavo. Bil je takoj mrtev.

— **Zmrznil je** v noči od 1. na 2. t. m. posestnik Jožef Težak iz Zgornje Slivnice, ko se je malo vinjen vračal domov.

— **Ubil se je** minolo soboto ponoči kočar Janez Neman z Vrha pri Šmihelu. Vračal se je vinjen iz gostilne in padel v prepad, kjer so ga našli naslednji dan mrtvega.

— **Poskušen umor.** Ko je kemik cementne tovarne v Mojstranah, Edvard Scherz dne 26. m. m. ponoči šel iz Rabičeve gostilne domov, je tovarniški delavec Ivan Kovač nanj zavratno usterlil. Na srečo ga ni zadel. Kovač se je hotel Scherzu maščevati, ker ga je bil ta ovadil radi neke tatvine. Kovač je pobegnil. V njegovem stanovanju so pri hišni preiskavi našli več patron.

— **Poskušen napad.** Pred kratkim je doslej neznan, kacih 15 let stari fantalin napadel Sletno hčerko kočarja Jožefa Kavčiča iz Grmade pri Trebnjem, ko je šla skozi ondotni gozd po vino. Deklica se je krepko branila ter klicala na pomoč, s čimur je odgnala nadležnega divjaka.

— **Samomor.** V Mariboru se je iz neznanih vzrokov obesil hišni posestnik in krojaški mojster Anton Mlakar.

— **Iz ljubosumosti** je v Pulju neki Friderik Pintar poskusil umoriti svojo ljubo, Heleno Donatič in njeno mater. Napadel ju je z nožem in ju smrtnonevarno ranil, potem pa ušel. Redarji so ga našli v neki gostilni popolnoma mirnega.

— **Dobrodušna navada z resnimi posledicami.** Umrl knez Kamilo Starhemberg je imel navado poskušati zvestobo svojega novega služabnika s tem, da je v svojih prostorih nalašč zgubljal večje ali manjše denarne svote. Ako mu je potem služabnik najden denar zopet vrnil, kvitiral je knez njegovo poštenje z besedami: „Le obdrži“, ter je često še kaj pridejal v nagrado. Nekoč pa je knez v svojih prostorih izgubil dragocen crayon (svinčnik) od malahita, vdelan v zlato, katerega si je iz Moskve prinesel v spomine. Bilo mu je mnogo do tega svinčnika in čez tri dni se je potožil svojemu služabniku: „Nerazumljivo, svinčnik od malahita je popolnoma izgubil.“ „Svinčnik od malahita?“ se je začudil služabnik ter nadaljeval: „Tega sem že pred tremi dnevi našel v tepihu od medvedove kože — ter ga takoj tudi obdržal.“ Kako je ukrenil na to knez Starhemberg, molči zgodovina.

— **Ubegli polir.** Dunajčan Joh. Eggendorfer je zvabil svojo ljubo Marijo Bukovsky v Reko, češ, da je dobil tamkaj službo zase in za njo pa delavske kantino. V Reki jo je pregovoril, da mu je dala več denarja, 600 kron, da bode mogel delavce izplačati. Ko pa je Eggendorfer imel denar, jo je popihal in je pustil Marijo Bukovsky samo v Reki. Odnesele ji je tudi 340 kron zlatnine.

— **goletni starčki** se oglašajo na poziv Švicarja Puttata po vsem svetu jako obilno, da se poklonijo sv. očetu. — List La Croix javlja, da je njegovo vredništvo poslalo že 600 starčkov devetdesetletnikov svoja imena, da se odpošljejo Levu XIII. Izmed njih nek star vojak piše, da že pol stoletja ni bil pri sv. obhajilu, a boče l. 1900 na prošnjo Kristusovega namesnika to storiti.

— **Ponesrečen iskalec zaklada** V razvalinah Eppstein pri Judenburgu, v katerih je po ljudskih govoricah skrit velik zaklad, je preživel dalj časa 35letni rudar. Iskal je skritega zaklada ter stanoval o tem v neki zemeljski dupli. Našel revež seveda ni nič, pač pa so mu odmrznili obe nogi, ki mu jih bodo morali zdravniki amputirati. Iskal je zaklada v zlatu a je izgubil največji zaklad: zdravi nogi.

— **Nevarne knjige.** V nekem uradu ruske vlade v Peterburgu so zaporedoma zboleli uradniki. Dotlej docela zdravi možje so začeli kašljati in pokazali so se pri njih vsi znaki širčče se tuberkuloze. Vsi so se okužili z uradnimi knjigami, na katerih je kar mrgolelo bacilov. Preiskava je dognala, da je imel jetičen uradnik navado preobračati liste tako, da je vsakega posebej oslinil. S tem je inficiral tudi svoje tovariše.

— **Kalabrezi zoper Bure.** Nek Achile Lazzaro je poslal Angliji ponudbo, ako hoče da jej nabere med Kalabrezi v Italiji veliko število prostovoljcev ki bi radi šli v Afriko vojskovat se proti Burom. Ta „bojni agent“ našteva vse dobre lastnosti Kalabrezov, pravi, da stanujejo v ravno takih višavah kakor Buri in se tudi bojujejo kakor Buri (s kom, s polento?) Angleška vlada je pa to laskavo ponudbo odbila iz baje istih vzrokov, kakor Riciotti Garibaldijevo ponudbo, ki je tudi z svojimi garibaldinci hotel Angležem na pomoč zoper Bure. Če Angleži odbijajo ponudbe italijanskih prostovolcev, tedaj morajo imeti zato že zelo tehtnih razlogov. Laškim Kalabrezom je šlo seveda po vodi upanje, da se nalezejo v Transvaalu zlata in denarja; imajo pač povsodi smolo ti raztrgani in lačni Italijani!

— **Verski fanatizem vzrok grozodejskega umora.** V Appalturnu na Holandskem se je pojavila mej protestanti fanatična verska sekta, ki je menila, da je zasledila peklenščeka v telesu nekega hlapca Brinkmana. Gospodar tega hlapca 28letni Scherf, je tudi ud te sekte in ga celo smatrajo za Mesijo. Te dni so se zbrali omenjeni ljudje pri tem svojem „Me-

siji“, ki jim je tudi zatrdil, da je njegov hlapec od hudiča obseden. Na to so šli po hlapca Brinkmana, ki je že spal ter ga privedli v sobo. Tu ga je gospodar Scherf z neko stvarjo tako silno udaril po glavi, da se je takoj nezavesten zgrudil na tla. Sedaj so tudi vsi drugi padli čez ubogo žrtev: razbili so nad njim stole in drugo hišno opravo, skakali so kakor pravi vrage po mrtvem truplu, odrezali mu glavo in roke ter si ob petju psalmov umivali roke v krvi umorjenega. Ko so prišli orožniki, nudil se jim je najstrašnejši prizor. V sobi je bil največji nered, stoli in oprava razbita, na vse strani je bila razkropljena kri, na tleh pa je ležal umorjenec tako razmesarjen in razdejan, da ni bilo spoznati v njem človeške podobe. Vse to so blazni fanatiki storili v misli, da izganjajo hudiča. Ta sekta ima na Holandskem mnogo privržencev. 28letnega „Kristusa“ Scherfa, ki je oženjen s neko vdovo in ima pet otrok, ter druge morilce so odvedli v blaznico.

— **General Buller.** Kak junak je mnogoimenovani angleški general Buller, pripoveduje neki Burec sledeče: „Ko smo se bojevali svoj čas zoper Zulukafre je poveljeval angležkim četam v južni Afriki isti general Buller, o čegar junaštvu zdaj toliko lažejo angleški časopisi. No, takrat o tem junaštvu Bullerjevem ni bilo zaznati več, nego je danes. Mi smo nastopili proti Zulom, katerih je bilo več tisoč, pod našim poveljnikom Piet Nys-om a bilo nas je samo 130. Po drugi strani bi bil moral zgrabiti Buller. V trenutku pa, ko so Zuli zagnali svoj bojni krik, se je Buller tako prestrašil, da je zbežal z vso svojo četo vred, nas 130 Burov pa je pustil same s tisoči Zulov. — Ko pa smo premagali Zule in smo mu pripovedali o junaštvu našega padlega poveljnika, je ta bahač Buller nesramno skomiznil z rameni in dejal: „tu je zmagal obup!“ — Seveda pri njem in njegovi četi je bil „obup“ že pred zmago, zato je bežal, ko so zarjaveli Zuli!“ Tak junak je general Buller.

— **300 otrok ustreljenih** Pariški „Petit Journal“ priobčuje nek brzjav iz Guatemale, kjer se je vršila velika otročja veselica. Veselici je prisostvoval celo predsednik Cabrer. H kratu se ulomi predstrelje dotičnega poslopja, kjer je bila veselica in težko poškoduje več otrok. Cabrera, ki je v večnem strahu pred zaroto menil, da je atentat na njegovo osebo, je ukazal vojakom svoje častne garde streljati med otroke, kar se je takoj zgodilo. Vojaki so ustrelili in v par minutah je ležalo na tleh v svoji krvi — tristo nedolžnih otrok. S takimi ukazi si Cabrera nakoplje gotovo še več sovražnikov.

— **Ogerske branjevke.** Branjevke v Budimpešti je zadela velika nezgoda. Te ženske so si utaborile v svojih branjevskih šotorih celo domačnost, poleg drugih opravil — dojile so ondi svoje otroke. No, mestni magistrat jim je z ozirom na „neapetitnost“ tega početja — prepovedal dojenje otrok poleg prodajanja zelja, sadja, karfijola in sočivja. Vsled te prepovedi je nastal med užaljenimi materami-branjevkami strašanski hrup in zabavljanje na „mestno gospodo“ se razlega od jutra do večera.

— **Nov zločin Luchenijev.** Kakor smo že nakratko poročali one dni, je morilec naše cesarice poskusil zopet nov zločin. Ker sta nedavno iz kaznilnice Tvêche zbežala Luchenijeva druga in sosedja, začeli so strožje paziti na kaznjence ter ostreje postopati proti istim. To je Luchenija razburilo. Dal se je privedi k ravnatelju Perrinu ter ga vprašal, je-li res, da bo odslej le po eno knjigo na teden dobival čitat. Ravnatelj mu je to potrdil, in Luchenija so odvedli zopet v zapor. Nekaj ur pozneje je Lucheni zopet prosil, da ga sprovedejo pred ravnatelja, kjer je ponavljel zahtevo, da mu dajo več knjig. Perrin mu je odbil zahtevo. Lucheni je začel preklinjati, češ, da se bo ravnatelj še kesal radi tega. Ravnatelj je ravno pogledal malo v stran. V tem hipu je švignil po zraku svitel predmet proti ravnateljevi glavi. Perrin se je pravočasno umaknil; to je bila njegova sieča. Zgrabil je mo-

rilca za roko, in nastal je boj ki je trajal nekaj trenutkov. Ropot so slišali stražniki v veži ter prihiteli ravnatelju na pomoč. Ti so razorožili zločinca ter ga odveli v podzemeljsko ječo. — Predmet, s katerim je hotel Lucheni umoriti ravnatelja, je bil neki ključ za odpiranje konzerv; Lucheni si ga je opilil ter obdal ročaj z usnjem.

Loterijske srečke

V Brnu dne 7. marcija t. l.: 22, 80, 77, 90, 75.
Na Dunaji dne 3. marcija t. l.: 83, 26, 38, 14, 33.
V Gradci dne 3. marcija t. l.: 72, 64, 21, 86, 8.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 7. marcija 1900. Pšenica K 8.70 h, rž K 7.40 h, ječmen K 7.— h, oves K 6.20 h, ajda K 9.— h, proso K 6.— h, turščica K 6.20 h, leča K —.— h, grah K —.— h, fižol K 20 do 24 — h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Razpošiljava sukna samo zasebnikom.

	gld.	2.80	iz dobre	
En odrezek	>	3.10	>	} pristne ovčje volne
3.10 m dolg za-	>	4.80	>	
dostno za	>	7.50	> fine	
1 moško obleko	>	8.70	>	
stane samo	>	10.50	> finejše	
	>	12.40	> angleške	
	>	13.95	> grebenčeste	

En odrezek za črno salonsko obleko fl. 10.—

Blago za vrhnje sukne od 3 gld. 25 kr. meter in višje; loden v mičnih barvah 1 odrezek 6 gld. — 1 odrezek 9 gld. 95 kr. — peruvien in dosking, blago za državne in železniške uradnike in sodnijske talarje, najfinejše grebenčasto in ševjetot blago, kakor blago za finančne in žandarmerijske uniforme itd., razpošilja po tovarniških cenah kot reelno in solidno dobro znana

sukno-tovarniška zaloga

Kiesel-Amhof v Brnu.

Vzorke pošlje zastonj in poštnine prosto. Pošiljatve po vzorcih Pozor! P. n. občinstvo se opozori, da se blago veliko ceneje dobi, ako se naravnost od nas naroči, kakor pa pri kupcih. Tvrška Kiesel-Amhof v Brnu razpošilja vsako blago po pravih tovarniških cenah brez prebitka katerega rabata. (5)